

Ngày 14/5/2023.

CHÚA NHẬT VI PHỤC SINH Năm A

Cv 8,5-8.14-17 - 1Pr 3,15-18 - Ga 14,15-21

Bài Suy Gẫm số 42. Điểm 1:

Để Nhận Lãnh Chúa Thánh Thần, Phải Yêu Mến Thiên Chúa Cách Trọn Vẹn

Trong Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su Ki-tô đã chỉ ra ba điều kiện phải có để nhận lãnh Chúa Thánh Thần, qua lời dạy sau: *“Nếu anh em yêu mến Thầy, anh em sẽ giữ các điều răn của Thầy, và Thầy sẽ xin Chúa Cha và Người sẽ ban cho anh em một Đấng Bảo Trợ khác đến ở với anh em luôn mãi”* (Ga 14,15-16).

Điều kiện thứ nhất là phải yêu mến Thiên Chúa, dâng hiến mọi sự cho Người: muốn vậy, Anh Em phải từ bỏ mọi thụ tạo và chỉ yêu mến Thiên Chúa thôi; vì ai dính bén với thế gian và của cải trong đó thì không thể nhận lấy Thần Khí của Thiên Chúa, Đấng chỉ thông truyền cho những tâm hồn không bị vướng vẩn bởi những gì không thuộc về Thiên Chúa. Như Chúa Giê-su Ki-tô đã nói *“thế gian không thể đón nhận Thần Khí”* (Ga 14,17), bởi vì thế gian chỉ ưa thích dục vọng xác thịt, dục vọng của cặp mắt và sự kiêu hãnh trong cuộc sống.

Vậy Anh Em hãy từ bỏ mọi thứ đó và chỉ bám vào một mình Thiên Chúa, nếu Anh Em muốn ở trong tư thế sẵn sàng đón nhận Chúa Thánh Linh.

Ngày 15/5/2023.

Thứ Hai sau Chúa Nhật VI Phục Sinh

Cv 16,11-15 - Ga 15,26 – 16,4a

Thánh Gioan La San, Linh Mục, Quan Thầy Các Nhà Giáo Dục

Hc 39,6-10 - Rm 10,9-18 - Mt 18,1-5

⁴ *“Vậy ai tự hạ, coi mình như em nhỏ này, người ấy sẽ là người lớn nhất Nước Trời. ⁵ Còn ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy.”* (Mt 18,4-5)

Bài Suy Gẫm số 193. Điểm 3:

Người Thầy Phải Lo Cứu Rỗi Các Học Sinh

Không những Thiên Chúa *“muốn cho mọi người nhận biết chân lý”*; mà Người còn muốn tất cả họ *“được cứu độ...”* (1Tm 2,4), và Người không thể thật sự muốn điều ấy, mà không cấp cho họ phương tiện để đạt mục đích, tức là không cung cấp cho con trẻ những thầy giáo có thể góp phần thực hiện kế hoạch ấy đối với chúng. Thánh Phaolô nói, đây *“là cánh đồng của Thiên Chúa, là ngôi nhà Thiên Chúa xây lên”* (1Cr 3,9) và chính Anh Em là những người đã được Thiên Chúa chọn để phụ giúp Người trong công trình,

bằng cách công bố cho con trẻ Tin Mừng của Chúa Con, với những chân lý chứa đựng trong đó.

Vì thế, theo thánh Phaolô, Anh Em phải “*coi trọng chức vụ của mình, mong sao nhờ vậy mà... cứu được một số anh em đó*” (Rm 11,13-14); vì “*Thiên Chúa đã trao cho Anh Em chức vụ hòa giải... đã cho thế gian được hòa giải với Người..., và giao cho Anh Em công bố lời hòa giải*”, Anh Em hãy khuyến bảo chúng “*như thể chính Thiên Chúa dùng anh em mà khuyến dạy*” (2Cr 5,18-20); Người đã tiền định để Anh Em công bố cho các linh hồn trẻ ấy những chân lý của Tin Mừng, mang lại cho chúng những phương tiện cứu rỗi vừa tầm tay.

Hãy dạy cho chúng những điều ấy, “*không phải bằng lời lẽ khôn khéo, để thập giá Đức Ki-tô khỏi trở nên vô hiệu*” (1Cr 1,17), làm cho tất cả những gì Anh Em nói, sẽ không sinh được một hoa quả nào trong tâm tư của chúng. Vì những đứa trẻ này rất chất phác và phần lớn thiếu giáo dục, nên những ai giúp cứu độ chúng phải hành động một cách đơn sơ, sao cho mọi lời lẽ được rõ nghĩa và dễ hiểu.

Vậy Anh Em hãy trung thành với cách làm ấy, hầu có thể đóng góp, theo như Thiên Chúa đòi hỏi, vào phần rỗi của những người đã được giao phó cho Anh Em.

Ngày 16/5/2023.

Thứ Ba sau Chúa Nhật VI Phục Sinh

Cv 16,22-34 - Ga 16,5-11

⁷ “*Song, Thầy nói thật với anh em: Thầy ra đi thì có lợi cho anh em. Thật vậy, nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em; nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em.*” (Ga 16,7)

Bài Suy Gẫm số 35. Điểm 2:

Những Buồn Phiền Nội Tâm Tạo Nên Công Trạng

Thấy các tông đồ buồn rầu vì Người đã nói chẳng bao lâu nữa Người sắp rời xa họ, Chúa Giê-su Ki-tô cho các ông biết rằng “*Người ra đi thì có lợi cho các ông*” (Ga 16,7). Những kẻ dâng mình cho Thiên Chúa thường cho rằng cảm nhận được sự hiện diện của Thiên Chúa là cái duy nhất có thể nâng đỡ họ trên con đường đạo đức; rằng nếu có lúc họ rơi vào tình trạng khô khan và phiền muộn nội tâm, là họ sẽ hoàn toàn sa sút khỏi ơn nghĩa thánh mà Thiên Chúa đã ban. Dường như khi những kẻ ấy không còn ưa thích nguyện gẫm, hay không còn niệm kinh dễ dàng, thì kể như họ mất tất cả, họ như hoàn toàn bị Thiên Chúa ruồng bỏ; nội tâm của họ chìm ngập trong đau buồn; họ tưởng tượng rằng mọi con đường dẫn tới Thiên Chúa đã bị bế tắc. Khi ấy họ phải nghe lại điều mà Chúa Giê-su Ki-tô nói với các tông đồ: họ sẽ được lợi khi Thiên Chúa rời xa cảm quan

của họ và điều mà họ xem như là một mất mát, thì lại là một mối lợi đích thực, nếu họ sẵn lòng vượt qua thử thách này.

Ngày 17/5/2023.

Thứ Tư sau Chúa Nhật VI Phục Sinh

Cv 17,15.22 – 18,1 - Ga 16,12-15

¹³ “*Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn. Người sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng tất cả những gì Người nghe, Người sẽ nói lại, và loan báo cho anh em biết những điều sẽ xảy đến.*” (Ga 16,13)

Bài Suy Gẫm số 35. Điểm 3:

Buồn Phiền Làm Người Ta Lớn Lên Trong Sự Thánh Thiện

Lý do chính khiến Chúa Giê-su Ki-tô nói với các tông đồ của Người rằng Người ra đi thì có lợi cho các ông, đó là “*nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em; nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em*” (Ga 16,7). Qua lời này chúng ta hãy hiểu rằng, bị tước mất những an ủi thiêng liêng đôi khi lại có lợi hơn. Bởi vì càng rũ bỏ những gì làm cho giác quan thích, người ta càng có phương tiện đến với Thiên Chúa một cách tinh tuyền, hoàn toàn dứt bỏ mọi thọ tạo. Quả vậy, đó là lúc mà Thánh Thần của Thiên Chúa đến trong linh hồn và ban cho nó tràn đầy ân sủng.

Vậy Anh Em đừng than vãn chi nữa khi gặp phải buồn phiền, hoặc bên trong hoặc bên ngoài; Anh Em hãy tin chắc rằng càng gặp nhiều buồn phiền, Anh Em càng có phương tiện để hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa.

Ngày 18/5/2023.

Thứ Năm sau Chúa Nhật VI Phục Sinh

Cv 18,1-8 - Ga 16,16-20

²⁰ “*Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui.*” (Ga 16,20)

Bài Suy Gẫm số 34. Điểm 1:

Độ Lâu Dài Của Niềm Vui Thế Gian Và Niềm Vui Ki-tô Giáo

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su Ki-tô nói: “*Thế gian sẽ vui mừng*”, còn các tông đồ của Thiên Chúa thì “*sẽ khóc lóc và than van*” trong một thời gian, “*nhưng... lòng anh em sẽ vui mừng*” (Ga 16,20). Đây là dịp để so sánh sự khác biệt giữa niềm vui của người đời và niềm vui của những tông đồ Thiên Chúa. Niềm vui của thế gian thì sẽ ngắn

ngủ, còn niềm vui của những tội tớ Thiên Chúa thì sẽ bất tận; điều này hiện rõ qua lời của Tin Mừng. Chúa Giê-su Ki-tô nói: “*Thế gian sẽ vui mừng*”; nhưng trong bao lâu? Lâu lắm thì cũng chỉ bằng một đời người trên dương gian. Nhưng khi lìa thế, nghĩa là sau khi chết, thì niềm vui của người ấy sẽ chấm dứt, và nỗi buồn theo sau sẽ đời đời. Còn niềm vui của những tội tớ của Thiên Chúa thì sẽ lâu bền đến nỗi, theo lời của Chúa Giê-su Ki-tô, “*không ai lấy mất được*” (Ga 16,22).

Giả dụ những tội tớ ấy có đau khổ và có duyên cớ để buồn, thì cũng chỉ trong một ít thời gian thôi (Ga 16,16); niềm vui theo sau đau khổ sẽ vô tận. Vô phúc cho những ai chỉ lo tìm vui thỏa ở thế gian này, vì sự hài lòng này sẽ không bền lâu.

Ngày 19/5/2023.

Thứ Sáu sau Chúa Nhật VI Phục Sinh

Cv 18,9-18 - Ga 16,20-23a

²⁰ *Khi ấy, Chúa Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui.”* (Ga 16,20)

Bài Suy Gẫm số 34. Điểm 2:

Nguyên Nhân Của Những Niềm Vui Ấy

Sự khác biệt thứ hai giữa niềm vui của người đời và niềm vui của những tội tớ của Thiên Chúa, đó là niềm vui của hạng người thứ nhất thì chỉ hời hợt, còn niềm vui của hạng người thứ hai thì rất vững bền. Chúng ta nhận thấy sự khác biệt này trong lời nói của Chúa Giê-su Ki-tô: “*Thế gian sẽ vui mừng*” (Ga 16,20); còn đối với những tội tớ của Thiên Chúa, thì Người nói “*lòng anh em sẽ vui mừng*” (Ga 16,22). Điều này cho thấy rằng niềm vui của một đảng thì chỉ là biểu kiến: đó là thế gian, chỉ với sự hào nhoáng và vẻ bên ngoài. Nhưng khi tội tớ của Thiên Chúa có niềm vui, thì đó là trái tim họ vui mừng. Mà trái tim là trụ cột của sự sống, là cơ quan cuối cùng sống trong tội tớ của Thiên Chúa, nên niềm vui của họ, theo lời giải thích của Chúa Giê-su, là rất chắc chắn, không dễ gì bị thoái hóa, vì nó đặt nền tảng trên nguyên lý duy trì đời sống ân sủng trong họ, tức là tình yêu của Thiên Chúa và sự hiệp thông với Người, qua phương tiện nguyện gẫm và việc lãnh nhận các bí tích. Nhờ được Thiên Chúa nâng đỡ và duy trì, niềm vui của người tội tớ có nền tảng vững chắc, nền tảng đó chính là Thiên Chúa.

Niềm vui của Anh Em sẽ vững chắc nếu Anh Em vui mừng giữa những đau khổ và mọi thứ phiền muộn da diết nhất. Nhưng nếu Anh Em cốt tìm niềm vui trong việc hưởng thụ những lạc thú xác thịt, thì quả thật, niềm vui đó không là gì ngoài sự hời hợt, bởi lẽ nó cùng một bản chất với đối tượng của nó, một đối tượng thật mỏng dòn và dễ hư hoại.

Ngày 20/5/2023.

Thứ Bảy sau Chúa Nhật VI Phục Sinh

Cv 18,23-28 - Ga 16,23b-28

Thánh Bernadinô Siêna, Linh Mục

Bài Suy Gẫm số 128. Điểm 1:

Tuổi Trẻ Mẫu Mục Của Thánh Bernadinô

Ngay từ thời trai trẻ, thánh Bernadinô đã tỏ ra rất khôn ngoan và nhu mì, thế nên khi thấy ngài từ xa, các bạn học sinh lêu lổng nhất đều giữ thái độ ngoan ngoãn và dè chừng, và không dám nói những lời không thích hợp; chúng nói với nhau: “Thôi, đừng nói chuyện này nữa, Bernadinô tới kìa”.

Anh Em có giữ gìn ý tứ và tỏ ra nhu mì như vậy trước mặt các anh em khác và cả trước mặt các học sinh của mình không? Anh Em có nêu cho chúng gương khôn ngoan như vậy không? Và sự khôn ngoan mà chúng thấy nơi Anh Em có gây cho chúng một ấn tượng mạnh, đến nỗi có thể khiến chúng phải ăn ở đàng hoàng không? Đó là hiệu quả tốt đẹp mà tính cách làm thầy của Anh Em phải gây dựng nơi những kẻ được Anh Em dẫn dắt. Anh Em có khả năng và nhiệm vụ phải ra sức trở nên hữu ích đối với mọi người, không trừ ai, bằng gương sáng đức hạnh của mình; thoát đầu, thánh Bernadinô đã thể hiện lòng nhiệt thành của ngài như vậy; đó cũng là cách mà Anh Em buộc phải giảng dạy cho mọi người, và là chức năng tông đồ chính yếu của Anh Em vậy.